

Maturitní Fotografie Alice Klímové

Tohle je moje maturitní fotografie. Byla pořízena v Praze v roce 1947.

Po válce jsem chodila ještě dva roky na gymnázium. Chodila jsem do tzv. repatriantské třídy, což znamená, že každému tam nějaký ročník chyběl. Buď byli totálně nasazení, pak tam byl jeden hoch, co byl v Terezíně, a asi dva spolužáci byli v Anglii jako já. Každý si myslel, že protože jsem se vrátila z Anglie, musím mít kdovíco, kdovíjaké hadříčky...

Vím, že za války se nekonaly žádné taneční. A tak se matka jedné z mých spolužaček rozhodla, že mi udělá něco jako gardedámu. A já říkám, děkuju pěkně, ale já nemám žádné šaty na sebe. Ona to vůbec nechápala, já, která jsem přijela z Anglie. Já jsem ale opravdu nic neměla. Nejen že tam bylo všechno na příděl, my neměli ani jak ho vyčerpat, protože já neměla za co si co koupit. Dostávali jsme jen malé kapesné z fondu, který se jmenoval Czechoslovak Trust Fund. Nikdo z nás si už nepamatuje, kolik to bylo, prostě asi tak na zubní pastu a možná pár známek. Nosila jsem oblečení z druhé ruky, které sestra sehnala od lidí, co už je nechtěli nosit. Mohli jsme jít taky k Červenému kříži pro pletené deky, byla jsem tam asi jen jednou. Pak jsem je rozpárala, vlnu jsem použila na něco jiného, co ještě, myslím, mám.

Prakticky nikdo nebyl schopný pochopit, že jsme na tom finančně byli opravdu špatně. Byla jsem outsider. Roky nato, když jsme měli třídní srazy toho poválečného gymnázia, jedna spolužačka, která po roce 1948 emigrovala a skončila ve Vídni, mi řekla, že teprve teď pochopila, co to muselo být, jak jsem se musela cítit, když jsem se vrátila jako emigrantka. Aby to pochopila, musela být taky v emigraci, kromě ní to totiž nikdo jiný nechápal. Žila jsem prostě úplně jiný život než ostatní.